

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Elżbieta Fijałkowska (spr.)

sędziowie: SA Piotr Górecki, SA Hanna Małaniuk

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. Z.**

przeciwko **Bankowi (...) S.A.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt: I C 2360/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Hanna Małaniuk Elżbieta Fijałkowska Piotr Górecki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie powódki z dnia 12 grudnia 2012 r. na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 listopada 2012 r. gdyż pomimo prawidłowego wezwania w określonym terminie nie uzupełniła wszystkich braków formalnych zażalenia.

Zażalenie na to postanowienie złożyła powódka. Z treści zażalenia wynika, że wnosi o jego uchylenie i nadanie sprawie dalszego biegu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Braki zażalenia powódki nie zostały uzupełnione z należytą starannością.

Pełnomocnik powódki zarządzeniem z dnia 20 grudnia 2012 r. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez: przedłożenie pełnomocnictwa uprawniającego do reprezentowania powódki, a nadto do sprecyzowania wartości przedmiotu zaskarżenia. Pełnomocnik powódki w określonym terminie przedłożył pełnomocnictwo do działania w imieniu powódki, jednakże nie wskazał wartości przedmiotu sporu. Podał tylko, że wnosi o prawidłowe oznaczenie, którego pozwu wezwanie do uzupełnienia braków dotyczy, albowiem powódka składała dwa powództwa przeciwegzekucyjne, a mianowicie dot. sprawy KM 3255/11 oraz KM 3254/11. Dokumentacja

do tych spraw jest obszerna, zatem w momencie gdy otrzyma „czytelne” zarządzenie dokona pełnego jego wykonania (k. 42 akt).

Wbrew stanowisku żalącego skierowane do niego wezwanie było czytelne i nie było potrzeby jego uzupełniania. Skoro powódka jest uczestnikiem kilku postępowań sądowych, to w jej interesie leży gromadzenie informacji na temat ich przedmiotu i stanu sprawy, w tym również uporządkowanie dokumentacji z nimi związanej, a z której będzie wynikało jaka sygnatura została przypisana poszczególnym sprawom.

Wobec tego skoro powódka w określonym terminie nie wskazała wartości sporu, nie ma możliwości nadania zażaleniu dalszego biegu. Nie wiadomo bowiem jaka jest wartość przedmiotu zaskarżenia i nie sposób obliczyć opłaty należnej od zażalenia.

Sąd I instancji prawidłowo w tej sytuacji, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., odrzucił zażalenie powódki na postanowienie z dnia 20 listopada 2012 r.

Mając to na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji orzeczenia.

Hanna MałaniukElżbieta Fijałkowska Piotr Górecki